

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 689/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 1369/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 172/15 од 11.06.2015. године, у седници већа одржаној 12.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 1369/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж 172/15 од 11.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 1369/13 од 24.04.2015. године окривљени Б.М. је оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се та казна неће извршити уколико окривљени у року од две године не учини ново кривично дело, са додатним условом да окривљени оштећеном Ђ.М. у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде на рачун А.С.М. исплати износ од 595.158,96 динара, а истовремено је одређено да уколико окривљени наведене обавезе не изврши у року провере условна осуда му се може опозвати а казна затвора извршити. Окривљеном је изречена и мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, па је окривљеном забрањено да врши дужност директора правног лица или да оснива правна лица односно предузетничку радњу у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени наведену забрану прекрши условна осуда му се може опозвати и казна затвора извршити. Истом пресудом

окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то: паушални износ од 3.000,00 динара, трошкове вештачења у износу од 72.360,00 динара, трошкове доласка сведока на главни претрес у износу од 5.080,00 динара, те трошкове и награду вештака за присуство на главном претресу од 24.04.2015. године који износ ће бити одређен посебним решењем, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж 172/15 од 11.06.2015. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Б.М., па је преиначена пресуда Основног суда у Сомбору К 1369/13 од 24.04.2015. године у делу одлуке о казни на тај начин да је окривљеном Б.М. утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се та казна неће извршити уколико окривљени у року провере од две године не изврши ново кривично дело и ако у року од шест месеци надокнади штету Ђ.М. у износу од 595.158,96 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда остала на снази, а жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Б.М., адвокат С.С., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и ст. 2. и 4. ЗКП, а због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1), 7) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку или поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из повратнице произилази да је окривљени Б.М. пресуду Вишег суда у Сомбору Кж 172/15 од 11.06.2015. године, лично примио 22.06.2015. године, а да је његов бранилац, адвокат С.С., захтев за заштиту законитости против наведених пресуде поднео 23.07.2015. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић ,с.р.**